

'Nu zou ik het niet meer durven'

Rentsje de Gruyter

Zes jaar werkte ik als advocaat arbeids- en ondernemingsrecht bij Allen & Overy, maar dat zag ik mezelf niet m'n hele leven doen. Het werk en de werkomgeving waren leuk, maar het bleef boekenwerk dat niet wezenlijk verandert. Bovendien vond ik de continue stroom negativiteit die op me afkwam vervelend. Problemen zijn toch vaak de reden dat klanten contact met een advocaat zoeken.

'Zo raakte ik met een vriend aan het fantaseren over een bedrijf in navigatieapparatuur voor auto's dat in prijs zou concurreren met de TomTom-achtigen. Dat bedrijf hebben we vier jaar geleden echt opgezet: Cosmic Navigation levert aan groothandels navigatiekastjes, software voor updates en digitale kaarten. Via hen komen onze producten terecht bij grote winkelketens in veertien landen, zoals Blokker en Carrefour. Omdat we ook graag producten rechtstreeks aan

'Laatst moest de Morgan opnieuw gespoten worden. Dat kostte een maandsalaris: 2.500 euro!'

consumenten wilden leveren, startten we recent een tweede bedrijf – net als Cosmic Navigation een prijsvechter. Eerst was het een webwinkel in navigatiesystemen, nu verkoopt DEAL-Factory ook elektronica als mp3-spelers, games en camera's.

'Al lopen de bedrijven goed, de maandelijkse uitkering aan mezelf is nog altijd lager dan wat ik bij Allen & Overy verdiende.

Het werk daar noemen advocaten niet voor niets "de gouden handboei". Last van dat lagere inkomen heb ik niet echt – heel raar. Het verschil zit in kleine dingen: de fiets pakken en geen taxi, en minder uit eten. Al komt dat ook omdat Phila en ik nu een zoon hebben.

'Dat Phila een goede baan heeft, hielp om de stap te zetten naar het ondernemerschap. Ik

weet niet of ik het nu nog zou durven, eerlijk gezegd – met een kind en ons grote, duurdere huis.

'Waar ik niet op bezuinig, zijn mijn Morgans uit 1959 en 1973. De aanschaf kostte minder dan een tweedehands Golf, maar het onderhoud, hè. Laatst moest er een opnieuw gespoten worden. Dat kostte een maandsalaris: 2.500 euro. Nou ja, ik betaal geen wegebelasting.'

ONDERNEMEN

Microkrediet modespeeltje

Leuk voor Bas Baak, eigenaar van Baak Schoonmaak in Den Haag. Eind vorig jaar mocht hij op de foto met staatssecretaris Frank Heemskerk van Economische Zaken (PvdA).

Die gaf hem het vijfhonderdste microkrediet. Baak mocht 9.000 euro lenen 'om bedrijfsmiddelen aan te schaffen'. Heemskerk trots: vijfhonderd microkredieten binnen een jaar! Maar wat

stelt het voor? Microkrediet – voor ondernemers tot 35.000 euro – is een modieus speeltje, overgewaaid uit ontwikkelingslanden. Prinses Máxima is er mee bezig en zit in een stuurgroep die een positief advies uitbracht over microkredieten. Ook heeft het ministerie van Economische Zaken een 'projectdirectie' Microfinanciering. De banken hebben een organisa-

tie die Qredits heet en verder bestaan er ook borgstellingskredieten. Deze berg aan organen baarde dus vijfhonderd kredieten. Vergelijk: in de eerste helft van 2009 werden negentienduizend bedrijven opgericht. Zat er eigenlijk iemand op microkrediet te wachten? **Paul de Hen**

Geld te veel?

www.elsevier.nl/microkrediet